



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Rotomagensi Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

super hoc statuas appellatione remota quod religioni pariter & saluti videris expedire, faciens quod statueris per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Datum ut in alia per totum.

ROTOMAGENSIS
Archiepiscopo.

Epist. 127.
Responser ad
eius consulta.
Cap. Cùm con-
tingat. De atate
& qual. ord.

Cap. Cùm con-
tingat. De res-
cript.

Cùm contingat interdum quòd laici ad monasteria convolantes, à suis Abbatibus tonsorentur, apostolica sedis oraculum requisisti an clericatus ordo in tonsura hujusmodi conferatur. Super quo fraternitati tuæ taliter respondemus, quòd cum in septima synodo sit statutum ut lectores per manus impositionem licentia sit unicuique Abbati in proprio monasterio solummodo faciendi, dummodo ipsi ab Episcopo, secundum morem perficiendorum Abbatum, manus impositio facta noscatur, & constet eum existere sacerdotem, per primam tonsuram à talibus Abbatibus juxta formam Ecclesiæ datam clericali ordo confertur. Præterea cum quidam super aliquo litigantes, ad diversos iudices litteras impetrant, quorum quidam obtenti à parte altera tibi mandant ut partem adversam denunties excommunicationis sententiæ subjacere, aliis iudicibus tibi postmodum injungentibus ut eandem denunties absolutam, quæris à nobis an utrisque, vel neutris, vel alterutris saltem obedire debeas in hac parte. Super quo tuæ prudentiæ respondentes, credimus distinguendum an cum primum mandatum recepisse dinosceris, tibi forsan innotuit inter illos & alios super jurisdictione discordiam suscitatum, an super hoc nihil omnino scivisti. Et quidem si super contentione hujusmodi nihil tibi penitus innotescit cum primum mandatum recipere te contingit, illud debes humiliter executioni mandare. Sed si postea contrarium tibi ab aliis demandetur, tunc litterarum ad utrosque à sede apostolica obtentorum copia postulata, quas auctoritate præsentium districtè præcipimus exhiberi, si ex ipsarum tenoreprehenderis evidenter, ita quòd non sit aliquatenus hæsitandum, quòd litteræ quæ ad illos à quibus secundum mandatum receperis impetratæ noscuntur, expressè revocent litteras aliorum, tu illud intrepidus exequaris quòd secundo tibi loco mandatur. Si verò ex litterarum inspectione manifestè tibi constet quòd litteræ obtentæ ad illos qui primum dedere mandatum per alias minimè revocantur, secundum mandatum nullatenus exequaris.

* In quarta col-
lectâ manifestis-
simè

Quòd si super hoc tibi fuerit merito dubitandum, ad exequendum secundum mandatum te procedere non oportet donec juxta ejuisdam nostræ constitutionis tenorem inter eos hujusmodi contentio sopiatur. Et id ipsum facere debes, si primo mandato recepto, & nondum executioni mandato, tibi forsitán innotuerit quòd inter se, super jurisdictione videlicet demandata, ceperint disceptare. Ceterum in his omnibus puram & providam te convenit intentionem habere, ne vel ad declinandum mandatum dubitare te dicas ubi dubitandum non est, vel ad mandatum etiam exequendum te asseras esse certum ubi certus esse non debes. Licet autem ex his certa tibi detur doctrina qualiter in hujusmodi debeas te habere, nullatenus attribuitur potestas ut inter delegatos aut partes de jurisdictione debeas judicare. Insuper requisisti, cum quis conquisitur in se à suo Episcopo post appellationem ad nos legitimè interpositam vel alias injustè excommunicationis sententiam promulgatam, & nos iudicibus damus nostris litteris, in mandatis ut si ita est, vel juxta formam Ecclesiæ illis beneficium absolutionis impendant, vel eandem sententiam denuntient nullam esse, ac Episcopus paratus sit probare se in illum, antequam vocem appellationis emitteret, vel alias justè hujusmodi sententiam protulisset, an probationibus non admissis, iudicibus liceat excommunicatam absolvere, vel denuntiare sententiam nullam esse. Ad quòd tibi taliter respondemus, quòd super jamdicto casu non consuevimus, si bene meminimus, sub præscripta forma iudicibus scribere, sed sub ista; ut videlicet, si excommunicationis sententiam post appellationem ad nos legitimè interpositam invenerint esse latam, ipsam denuntiantes penitus nullam esse, audiant si quid fuerit quæstionis, alioquin recepta juxta formam Ecclesiæ cautione impendant absolutionis beneficium conquerenti; & injuncto sibi quòd de jure fuerit injungendum, audiant causam, & eandem sine debito terminare procurent. Sed si forsan appareat nos in jamdicto casu sub prænotata quodque forma scripsisse, & in altero utique casuum prædictorum, cum videlicet quis conqueritur se post appellationem ad nos legitimè interpositam excommunicatione fuisse notatum, semper utriuslibet partis probationes sunt admittendæ antequam ad decernendum super hoc aliquid procedatur; per quas denique apparebit an absolutione

Cap. Pab-
lus. De
p.

Cap. Cùm
con-
tingat. De
res-
cript.

* In quarta
col-
lectâ
manifestis-
simè

Vide Ray-
mondum
de
lib. 1.
c. 11.

absolutione indigeat conquerens, vel denuntiandus sit potius non ligatus. In reliquo verò casu, cum videlicet excommunicatum quis se asseverat injustè, vix* unquam ejus est, antequam absolutus fuerit, probatio admittenda; nisi tunc tantum cum asserit in excommunicationis sententia intolerabilem errorem fuisse patenter expressum. ad quod probandum admittitur antequam absolutionis gratiam consequatur. Verùm si proponat se simpliciter excommunicatum injustè, ac Episcopus ad probandum quòd justè ipsum excommunicaverit suas postulet probationes admitti, non est ante absolutionem illius aliquatenus audiendus; cum etsi pro certo constaret in illum rationabiliter excommunicationis sententiam promulgatam, nihilominus ei esset absolutio secundum* formam Ecclesie impendenda humiliter postulanti. Et ideo in hoc casu illum credimus juxta formam Ecclesie protinus absolvendum; ut sic demum probationibus utriusque partis admissis, utrum justè an injustè ligatus fuerit decernatur. Datum Laterani Kal. Septembris, anno terdecimo.

GNENENSI ARCHIEPISCOPO.

Coelestis agricola Iesus Christus semetipsum vitem veram & fertilem in vinea sua electa plantavit; ex qua multitudo palmitum prodiens, non solum illam amoenam viroribus, verum etiam fructibus redderet gratiosam. Ex ista nimirum vite tor quotidie palmites pullulant quòd in ecclesiasticæ unitatis radice fundati, ad sanctæ conversationis studium extendentes se per opera pietatis, non solum internæ gratiæ virore turgescunt, sed etiam laudabili exercitatione fructificant in profectibus proximorum. In hac siquidem laborare vinea dilecti filij Christianus, Philippus, & quidam alij monachi pio desiderio cupientes, illius dudum amore succensi qui neminem vult perire, ad partes Prussiae de nostra licentia in humilitate spiritus accesserunt, ut ibidem semen verbi dominici seminando, in umbra infidelitatis & tenebris ignorantiae positos ad semitam reducerent veritatis; quod cum in terram bonam & fertilem cecidisset, fructum protulit opportunum; & ejus gratia præeunte qui vocat ea quæ non sunt tamquam ea quæ sunt, & ex lapidibus suscitavit filios Abraham, quidam magnates & alij regionis illius sacramentum baptismatis receperunt, & de die in diem proficere dinoscuntur in doctrina fidei orthodoxæ; Tom. II.

sicut idem monachi nuper ad sedem apostolicam venientes nostro apostolatu referarunt. Cum igitur hujusmodi novella plantatio beneficio irrigationis indigeat, fraternitati tuæ præsentium auctoritate mandamus quatinus eisdem monachis & fratribus suis necnon & aliis ad fidem de novo conversis in ecclesiasticis sacramentis & aliis quæ ad ampliandum Christianæ religionis cultum spectare noscuntur tandiu curam officij pastoralis impendas donec, divina faciente clementia, adeo ibidem numerus fidelium auceatur ut proprium possint* Episcopum obtinere. Episcopos etiam & alios Ecclesiarum Prælatos ac terræ magnates moneas sollicitus & inducas ut pro Deo & propter Deum eis propitij ac favorabiles existentes, ubi dignum fuerit gratiam, solatium, & humanitatem impendant. Datum Laterani 11. Nonas Septembris, anno terdecimo.

IOHANNI EPISCOPO Albanensi.

His quæ judicio sunt vel concordia terminata decet nos robur apostolicum impertiri; ne sopitæ querimoniæ reviviscant, & relabantur iterum in recidivæ scrupulum quæstionis. Cum igitur dilectus filius Benedictus tituli sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis causam quæ inter te ex parte una & monasterium Cripta ferratæ ex altera vertebatur super institutione ac destitutione Presbyteri Ecclesie sancti Nicolai de Neptuno sententiæ calculo duxerit terminandam, nos tuis justis precibus inclinati, eandem sententiam, exigente justitia promulgatam, auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communitus; cujus tenorem de verbo ad verbum præsentibus fecimus adnotari. IN NOMINE patris & filij & spiritus sancti. Amen. Cum causam quæ super Ecclesia sancti Nicolai de Neptuno inter Dominum Iohannem Albanensem Episcopum ex una parte & Abbatem de Cripta ferratæ ex altera vertebatur nobis Benedicto tituli sanctæ Susannæ Presbytero Cardinali Dominus Papa mandaverit audiendam, procurator Episcopi pro parte sua contra Abbatem coram nobis proposuit quòd Abbas & monachi de Cripta ferratæ privaverant administratione Presbyterum Ecclesie prænominate, quem ad representationem Abbatis & monachorum jamdictus Episcopus investiverat & instituerat pro persona in jamdicta Ecclesia, & idem Presbyter eidem, ut suo Episcopo,

* Eis postea idem Christianus datus est Episcopus. Vide Etovium ad an. 1220. §. 5.

Epist. 129. Confirmat quendam sententiam.